

De *socialdemokratiske* Udvalgsmedlemmer har intet at indvende imod selve det Grundlag for en Bemyndigelseslov vedrørende Sukkerproduktion, som i Loven af 1932 blev givet Ministeren for Handel, Industri og Søfart, og hvoraf det foreliggende Lovforslag maa betragtes som en Fortsættelse, men man ser med Ængstelse, at der i Aarene under Krigen og Besættelsen er sket en *Udhuling af Lovens Grundtanke*, hvorved den funktionelle Forbindelse mellem henholdsvis Sukkerpris, Roepris, Tantième til Dyrkerne og Udbytte til Aktionærerne er blevet overklippet. Resultatet heraf er, at Statens Sukkerfond efter det foreliggende Forslag med sit stigende Underskud maa bære hele Risikoen ved Sukkerproduktionen i alle Led. I Betragtning af den store Usikkerhed vedrørende Verdensmarkedets Sukkerpriser og Mulighederne for en kommende Overproduktion af Sukker, hvorved vore Muligheder for Eksport vil svinde ind til intet, maa man advare imod den fortsatte Udhuling af Sukkerordningens bærende Princip, herunder i Særdeleshed imod en fortsat Tilladelse til Sukkerfabrikkerne til ud over den oprindelige Lovs Maksimum (6 pCt., der under Hensyn til Underskuddet i Sukkerfonden i sig selv er angribeligt) at udbetale 1½ pCt. yderligere af saakaldte „egne“ Indtægter. Man maa udtale sin Tilfredshed med, at Ministeren har tilbagekaldt den i Fremsættelsestalen antydede Tilladelse til De danske Sukkerfabrikker til Udvidelse af Aktiekapitalen til Modernisering af Anlæggene, idet dette uanset kommende Indtægt ved Forbedringerne varigt vilde belaste dansk Sukkerfabrikation med en af Staten garanteret Forrentning. Det maa principielt være det rigtige, at der til dette Formaal tages Midler af Fabrikernes likvide Kapital eller søges kortvarigere Laan, hvis Afvikling vil kunne indpasses under Ordningen inden for en rimelig Arrække.

Socialdemokraterne beklager, at det ikke er lykkedes at samle et Flertal om at regulere *Foderroesaftproduktionen* og bringe den ind under Sukkerrationeringen. Naar det samlede Udvalg er enedes om at foreskrive Anvendelsen af bestemte Roestammer til Roesaftproduktion, mener Mindretallet, at det er nødvendigt at begrænse Oparbejdningen af Saftroer til de under Ordningen værende Sukkerfabrikker, da disse alene har Midler til at kontrolere denne Forskrifts Overholdelse.

Sluttelig ønsker man at udtale, at dansk Sukkerproduktion i de kommende Aar sandsynligvis vil komme ud for saa store Vanskeligheder, naar Konkurrencen fra Rørsukkeret atter sætter ind, at det maa betragtes som uomgængeligt, at det af Rigsdagen nedsatte permanente Sukkerudvalg tager hele denne Produktionsgren op til principiel Drøftelse, herunder ogsaa